

Somsen

Nieuwsbrief 18

Mei 2021

Voorzitter

Oscar Somsen [2040]
Anemoonstraat 67
1541 AV Koog aan de Zaan
E-mail: oscar@somsen-nacion.nl

Secretariaat & Penningmeester

Berto Somsen [423]
Burg. Wilhelmweg 27
7151 AA Eibergen
E-mail: bc.somsen@kpnmail.nl

Donateursbeheer

Adrie van Dijk [185]
Eikehout 8
2719 MB Zoetermeer
E-mail: adrie77@casema.nl

Bankzaken USA

Stephen D. Somsen [2459]
47231 East Fir Street
P.O. Box 526
Darrington, WA. 98241 USA
E-mail: ssomsen@aol.com

E-mail: info@somsen.org

Website: www.somsen.org

Genealogie: somsen

Wachtwoord: Roelof

IBAN: NL 97 INGB 0007 9098 85
t.n.v. Somsen Stichting Koog a/d
Zaan

Vertalers/Proeflezers

Adrie van Dijk [185], Coby
Somsen [2699], Jeanie Somsen
[773], Hedda Somsen [2848],
Yeng Nacion [2042], Johan
Somsen [1089]

Stille Kracht in het Bestuur Jan van Daatselaar 1929-2021

- Noah's ongeluk en herstel
- Dallin in de US Marine
- De Mascottes van Marco
- In memoriam Kathleen Berkseth
- Somsen Oud-ambassadeur terug in Beiroet
- Vrogger Thuus
- ... en meer

Reünie 2022!

Bericht van de Voorzitter

Oscar Somsen
[2040]

Terwijl ik dit schrijf sneeuwt het buiten. De eerste week van april. Het is een bijzonder jaar. Een week geleden was het t-shirtjesweer. Vandaag de eerste 'witte Pasen' sinds 2013.

Het afgelopen jaar is bijzonder geweest maar bepaald niet makkelijk. Corona / COVID-19 heeft vele maatregelen gebracht om besmetting te voorkomen. Voor de meesten van ons is het momenteel niet mogelijk het buitenland op te zoeken. Soms is ook familiebezoek een probleem. Om nog maar te zwijgen over sport en andere activiteiten. Gelukkig is in veel landen vaccinatie begonnen. Laten we hopen dat de situatie over een jaar flink is verbeterd.

Binnen de stichting is het rustig. Het bestuur is nog altijd heel klein maar heeft af en toe contact. Afgelopen najaar zijn een aantal familieleden wel weer een keer bij elkaar geweest in IJzerlo om onze familiedag te houden. Door Corona moesten we wel afstand houden, maar het was toch goed elkaar weer te zien en te spreken. In het najaar is het helaas niet mogelijk geweest een Horizon te produceren. Daarvoor is ons bestuur te klein geworden. We hopen nog altijd dat zich leden zullen melden ons hier mee te helpen. Maar gelukkig hebben we wel een paar mooie artikelen mogen ontvangen. Die willen we graag met u delen, samen met de laatste familieberichten.

Volgend jaar is het 25 jaar geleden dat we voor het eerst bij elkaar kwamen. Toen om de publicatie van het Somsenboek 'Omnes Generationes' te vieren en elkaar te ontmoeten in de eerste wereldwijde reünie. Op dit moment wordt nagedacht over een volgende reünie in de Verenigde Staten. Waar precies, dat is nog niet helemaal duidelijk. Maar verderop kunt u het eerste bericht lezen van de organisatoren groep. Alvast dank voor deze eerste stappen. Hopelijk zullen de plannen zich komende maanden verder ontwikkelen. Wilt u op de hoogte worden gehouden Dat kan. Stuur dan een e-mail naar info@somsen.org. Dan krijgt u bericht als er meer duidelijk wordt.

Eind maart bereikte ons het bericht dat Jan Daatselaar [679] is overleden. Samen met zijn vrouw Gree [53] was hij jarenlang een stille kracht in ons bestuur. Wij gedenken hem verderop in deze nieuwsbrief.

De 2022 Wereldwijd Reünie in de VS komt eraan!

Net als voorheen, maakte een groep trouwe Amerikaanse aanwezigen bij onze Reünie van 2017 in Aalten van de gelegenheid gebruik om te praten over het organiseren van een volgende reünie aan hun kant van de Atlantische Oceaan. En opnieuw was dit niet verstomd. Jacqueline Winquist [3893], Pamela [3847] en Patricia [3848] Rice en Shannon Kerr Proietti [3901] zijn plannen aan het voorbereiden voor een reünie in 2022. Jacqueline vertelt ons over de ideeën en onthult een voorlopige datum en locatie.

Terwijl we uitkijken naar een toekomst met Covid-19 onder controle en meer van de wereld gevaccineerd om verspreiding te voorkomen, kijken we ook uit naar de volgende Wereldwijde Reünie, op 5, 6, en 7 augustus 2022! De reünie zal plaatsvinden in de buurt van Grand Rapids, Michigan, dus u kunt vliegen naar de Ford International Airport in Grand Rapids (GRR).

We hebben een aantal interessante mogelijke activiteiten in gedachten en bekijken locaties die verschillende verblijfsmogelijkheden bieden (hotels, slaapzalen, hutten, tenten, campers) evenals conferentieruimte. Maar om de beste prijsopgave te krijgen, moeten we echt weten hoeveel mensen er zullen komen. U kunt een e-mail sturen (ook als u op de hoogte wilt blijven van onze plannen) naar: info@somsen.org, met als onderwerp: 2022 Worldwide Reunion

Met hoeveel personen van uw familie de reünie zal bijwonen, en hoeveel bedden of andere slaapgelegenheden u nodig heeft, zouden we zeker op prijs stellen! Dan kunnen we beginnen met het zoeken naar de perfecte plaats voor dit geweldige evenement! Meer details volgen nog, en we zullen u zeker op de hoogte houden van eventuele vereisten voor het dragen van maskers of andere beperkingen, mochten er wijzigingen zijn die van kracht blijven in het najaar van 2022!

Met vriendelijke groet, Jacqueline Winquist [3893]

In memoriam Kathleen Berkseth (Yeng Nacion [2042] en Gregory Berkseth [3856])

Kathleen Berkseth [3911] en haar man Gregory Berkseth [3856] hebben we voor het eerst ontmoet tijdens de US reünie van 2012 in New Ulm, Minnesota. Daar hebben we de kans gehad om te praten en meer te leren over onze familiebanden. Toen we vertelden dat we door Wisconsin reizen op weg naar Chicago, nodigden ze ons vriendelijk uit om bij hen thuis een nachtje te komen logeren. En dat hebben we gedaan! Oscar [2040], Bente [2847], Hedda [2848] en ikzelf [Yeng-2042] reden van Minnesota naar McFarland, Wisconsin om Kathy en Greg te bezoeken. We werden hartelijk ontvangen in hun huis, ze lieten ons het stadje zien en hadden samen een lekkere maaltijd bij Lake Waubesa. In 2017 kwamen beiden naar IJzerlo voor de 5e Somsen reünie. Het was geweldig om hen het hele weekend weer te zien. En vlak voordat ze terugreizen naar de V.S. hebben Oscar en ik de gelegenheid gehad om ze nog meer van Noord Holland te laten zien. We haalden ze op van hun hotel in Amsterdam,

reden ze naar Marken (en hadden een voorproefje van haring) en uiteindelijk dineerden ze bij ons thuis. Ik herinner me dat Kathy gefascineerd was door het landschap, met dijken en het kunstmatig aangelegde IJsselmeer.

Wij herinneren ons Kathy als een warme, vrolijke vrouw die van het leven geniet. Maar Greg kent haar natuurlijk het beste. En hij schreef een memoriam voor Kathy.

Kathleen Berkseth is overleden op 30 december 2020. Kathleen Jean (Lange) Berkseth werd geboren op 12 mei 1952 in Burlington, Wisconsin. Zij groeide op op een boerderij in de buurt van Wind Lake, Wisconsin met haar ouders, Marvin en Clara, en broers, Jim en Tim.

Kathy en ik ontmoetten elkaar aan de Universiteit van Wisconsin-Eau Claire in het midden van de jaren 1970 en zijn getrouwd op 16 oktober 1982. We woonden in Madison en later in McFarland, Wisconsin waar Kathy voor de staat Wisconsin werkte als verpleegster-assistente in het Mendota Mental Health Institute en als programma-assistente aan de UW-Madison. We hebben twee dochters, Kali (Scott) Lenz en Kelsey (Nino) Dzanic, en twee kleindochters, Maja en Sofia Dzanic. Kathy keek graag naar sportevenementen, van de voetbalwedstrijden van de meisjes tot de Green Bay Packers en de Wisconsin Badgers. Ze steunde de UW Marching Band en genoot ervan om elk jaar hun lenteconcert bij te wonen. Ze hield ervan om op onze twee kleinkinderen te passen. Ze genoot ervan om naar restaurants te gaan en concerten bij te wonen. Ze hield van reizen en de omgang met mensen. Onze reis naar de Somsen-reünie in 2017 was een favoriet. De reis, het landschap, de gastvrijheid, maar Kathy genoot het meest van het opnieuw leren kennen en het ontmoeten van veel van de neven en nichten. Een echt gedenkwaardige ervaring.

Kathy's grootste vreugde en verwezenlijking was het verzorgen en zien hoe onze dochters opgroeiden en volwassen werden tot liefdevolle, voldragen volwassenen. Kathy leerde ons om nooit op te geven, om hard te werken, om door obstakels heen te vechten, om genereus lief te hebben en om dankbaar te zijn voor het leven. Ze leeft voort in onze harten. Vrede en troost, Kathy.

Denkt U aan uw donatie?

Hoewel er minder publicaties zijn dan u gewend bent hopen we toch op uw financiële bijdrage. Ieder bedrag is welkom. Om u een idee te geven: We geven ongeveer 1800 euro per jaar uit om contact te houden met onze 180 donateurs. Veel belangrijker: Donaties zijn het voornaamste contact met onze donateurs. Door uw donatie weten wij dat onze publicaties ontvangen worden en dat onze adresinformatie nog correct is. Ieder bedrag is welkom. Donaties kunt u overmaken naar Bankrekening NL97 INGB 0007 9098 85 t.n.v. Somsen Stichting te Koog aan de Zaan. Doneren kan ook met Paypal via de donatiepagina van onze website.

*Op bezoek bij Kathy&Greg.
Reünie 2012*

*Hedda in gesprek met Kathy
& Greg. Reünie 2017*

Noah Somsen Jacobson's ski-ongeluk en herstel

Met chirurg Dr. Huang

hoofd een boom ramde. Zijn "Go-pro" camera die op zijn helm bevestigd zat, filmde het hele ongeluk inclusief de gruwelijk geluiden.

Terwijl de helm bijna volledig was vernietigd, kon Noah op de een of andere manier nog steeds naar de kleedkamers van het resort skiën. Hoewel de linkerkant van zijn lichaam tintelde en verdoofd aanvoelde, zei hij tegen zijn vrienden: "Het komt wel goed als ik straks in de hot tub lig." Zijn vriend Kevin, een brandweerman (hulpverlener), keek naar Noah's inmiddels gevoelloze linkerkant en zei: "Jij hebt geen hot tub nodig. Je hebt een ambulance nodig.

Met vrienden in de skilift

fusieoperatie aan de C6/C7 wervels. Omdat de chirurg tijdens de operatie ook de nekspieren door moest snijden om de wervelkolom te bereiken, was alles tijdens zijn herstel in eerste instantie moeilijk: in- en uitstappen van een auto, eten, slapen, lachen, hoesten, niezen, enz. maar hij moest wel.

Noah Jacobson [2384] is de jongste zoon van onze trouwe aanhangster Jeanie Somsen [773]. Begin 2020 werd hun wereld opgeschrikt toen Noah een vreselijk ski-ongeluk kreeg in Utah. Gelukkig is hij goed hersteld. Zijn moeder vertelt ons over deze ervaring.

Noah Somsen Jacobson houdt van skiën! Hij werd geboren in Bishop California, een klein stadje niet ver van een van de grootste skigebieden van Californië, Mammoth Mountain, en skiet al sinds zijn vierde. Zoals de meeste skiërs, vindt Noah het magisch om te glijden over de poederachtige sneeuw met de wind in zijn gezicht, terwijl hij de frisse berglucht inademt. In zijn 41 jaar skiën heeft hij honderden valpartijen gehad en nog nooit iets gebroken.

Tot 9 februari 2020, een prachtige dag met strakblauwe hemel, toen hij met zijn broer Micah [2383] en een paar vrienden van de universiteit, van een "dubbele zwarte diamanten piste" (expert) naar beneden kwam van het Snowbird Resort in Utah. Zijn ski schampte een boom, daardoor draaide hij een rondje en racete hij, hoofd eerst, als een dolle naar beneden waar hij uiteindelijk met zijn

Noah tijdens revalidatie

De helm van Noah. Met zichtbare deuk.

video's van zijn ongeluk en herstel.

Door keihard werken en door verschillende innovatieve therapeutische sessies te ondergaan is Noah, na zes weken in een nek- en rugbrace te moeten zitten, omdat hij zijn hoofd niet omhoog, omlaag of zijwaarts kon bewegen, bijna helemaal hersteld. Inmiddels kan hij meerdere ronden zwemmen op het Masters Swim Team (universiteit team), zelf in zijn auto rijden en op een trampoline springen.

De therapieën die hij moest ondergaan waren: stamcel injecties, K Laser & gepulseerde elektromagnetische therapie, ARP-golftherapie, acupunctuur en "cupping", en uren van fysieke training en fysiotherapie.

Eind juni reisde hij naar Seattle voor vier sessies "active isolated stretching" van zijn voormalige American football teamgenoot Jerome. Hij is therapeut van de Seattle Seahawks (American Football team).

Omdat Noah's filosofie is dat "life happens for us, not to us", maakte hij een korte video om de meer dan 400.000 wervelkolom fusiepatiënten hoop en inspiratie te geven dat ze snel zullen herstellen en genezen. Een bijzonder moment was in februari van dit jaar, toen hij weer ging skiën met zijn vrienden bij Snowbird Resort in Utah waar het allemaal begon en waar Noah een stop maakte om zijn gehavende helm aan diezelfde boom te spijkeren. Kijk op Noah's Facebook pagina voor

Schrijvers gezocht! En Fotografen! Oud en vooral ook Jong!

Zoals u merkt hebben we dit jaar wel een iets dikkere Nieuwsbrief kunnen produceren maar geen Horizon. Daarvoor zijn er te weinig artikelen geschreven in het afgelopen jaar. Jammer natuurlijk want wij hebben elkaar vast meer te vertellen! De schrijvers die lange tijd de Horizon gevuld hebben rusten een beetje op hun welverdiende lauweren.

We hopen daarom dat u ons wil helpen om volgend jaar weer iets meer nieuws te kunnen verspreiden. Ziet u het zitten om jaarlijks een of twee artikelen te schrijven? Dan is dat van harte welkom. We horen graag meer van elkaar. Belangrijke gebeurtenissen of bijzondere verhalen uit de familie of uit de omgeving. Ook verhalen uit het verleden zijn van harte welkom. Misschien ook leuk om iemand uit de familie te interviewen. Zo leren we elkaar weer een beetje beter kennen. We kunnen ook samen overleggen over mogelijke onderwerpen. Schrijven in het Nederlands en Engels is beide prima. Voor vertaling wordt gezorgd.

Ziet u het zitten? Of hebt u ideeën voor een interessant artikel? Stuur dan een e-mail naar info@somsen.org. Dan kunnen we overleggen hoe we samen volgend jaar meer over onze mooie familie kunnen vertellen. Vindt u zichzelf een beetje te oud om nog te schrijven (maar wat is oud)? Vraag dan eens aan de kinderen of kleinkinderen of zij een keer een artikel willen schrijven. Zo komt de volgende generatie aan zet.

Hester Somsen Oud-ambassadeur terug in Beiroet (naar; AD, 13/8/20, Bob van Huet)

Hester Somsen (rechts) begeleidt Minister Liliane Ploemen (midden) bij een bezoek (foto: Hollands Hoogte / ANP)

Op 4 augustus 2020 vond een grote explosie plaats in de haven van Beiroet. Hester Somsen [395], dochter van oud-voorzitter Theo [227] was hier direct bij betrokken. Zij kent de situatie goed doordat ze jarenlang functioneerde als ambassadeur in Libanon. Zij reisde terug om de situatie te ondersteunen. Enkele dagen later sprak ze met journalist Bob van Huet van het Algemeen Dagblad. Hieronder een verkorte weergave van het artikel:

Oud-ambassadeur Hester Somsen is terug in Beiroet. Als zaakgelastigde vervangt ze ambassadeur omdat zijn vrouw bij de explosie overleed. Hester, directeur veiligheidsbeleid op het ministerie van Buitenlandse Zaken, kwam daarom weer terug naar de stad waar ze begin 2017 afzwaaide. Een onbeschadigd huis van een collega wordt gebruikt als tijdelijk kantoor. In het ambassadegebouw kon niet worden gewerkt omdat het

zwaar is beschadigd.

Hester is in grote haast naar Beiroet gezonden om de crisis op de hard getroffen ambassade te bezweren. Op de dag van de explosie ontving ze plots appjes van bekenden. Omdat de ambassade op ongeveer 1,5 kilometer afstand van de klap ligt, werd direct een crisisstructuur opgezet. Toen bleek dat er ook onder de staf gewonden waren en dat de vrouw van ambassadeur zwaargewond was geraakt, was duidelijk dat er hulp nodig zou zijn. Omdat ze daar eerder heeft gewerkt meldde Hester zich aan het team te leiden.

De volgende dag vertrok vanaf Eindhoven Airport een team met vier collega's van het ministerie, zestig hulpverleners en acht speurhonden. De ploeg arriveerde 's nachts en hoorde in de stad het glas knerpen onder de autobanden. „Ik was direct onder de indruk van het massale opruimen waarmee de Libanezen zelf al meteen waren begonnen. Ze verwachten daar niets van hun overheid. Tegelijk was er grote boosheid vanwege de grove nalatigheid waardoor de explosie was veroorzaakt.”

Er moest direct gewerkt worden: Hoe is het met de andere Nederlanders in de stad? En, hoe gaan we om met humanitaire hulpverzoeken? Door meteen te gaan regelen kon de emotie wat weggedrukt worden. Want de situatie was ernstig. Gewonden moeten te midden van de chaos op straat bij het ziekenhuis zien te komen. Er staan allemaal mensen die gewond zijn. Glasscherven in gezichten zorgen voor veel bloed. Dat zijn heftige ervaringen. De bedrijfsmaatschappelijk werker in het team bleek van onschatbare waarde.

Belangrijk was ook om de ambassadeursvrouw op korte termijn te repatriëren. Normaal duurt dat zes tot tien dagen. Gelukkig kon het nu sneller. Eerst werd er rond foto's stilgestaan bij haar overlijden. Maar de rust ontbrak nog om er echt bij stil te staan. Iedereen voelde dat het hun ook had kunnen overkomen. Als de klap twee uur eerder was geweest had het kantoor nog vol gezeten met onze medewerkers. Soms zit er een engeltje op je schouder.

Los van de ambassademedewerkers waren vier Nederlanders gewond geraakt, met name door glasscherven. Er waren aanvankelijk drie mensen vermist. Twee zijn dezelfde dag gevonden, de laatste bleek enkele dagen later in een ziekenhuis te liggen met een mate van geheugenverlies. Verder waren ook bedrijven en kantoren van veel Nederlanders rond de haven enorm, soms fataal beschadigd.

Hester Somsen in haar tijd als ambassadeur in Libanon tijdens een bezoek bij de Libanese generaal Kahwagi (foto: www.lebarmy.gov.lb).

SOMSEN NIEUWSBRIEF 18

Libanon is een bijzonder land om te werken. De mensen zijn bijzonder, maar er is veel wat niet goed gaat. Systemische corruptie, sektarische geschillen die steeds worden aangewakkerd en dit alles er dan deze nieuw ramp. Maar, hoop moet er wel zijn. Vanwege de diversiteit en de stabiliteit is Libanon een belangrijk land in het Midden-Oosten. Die strijd tegen corruptie en het geven van een stem aan de jongeren is iets waar wij als Nederland mee door zullen gaan. Diplomatie is een vak in de vuurlinie."

'Vrogger Thuus', een heerlijk en verrijkend boek (door: Theo Somsen [227])

In onze vorige nieuwsbrief schreven wij over een initiatief om boerderijen in de Achterhoek te beschrijven. Naar aanleiding daarvan kregen wij een e-mail van Erik Somsen [701] die in 2018 een boek schreef over zijn jeugd in de periode 1950-1970. Het boek bevatte een kleine familiegeschiedenis van de tak "Somsen van de Snieder" in de 19^e en 20^e eeuw. Erik was zo vriendelijk een exemplaar van het boek te sturen. Theo Somsen [227] en verteld hier over.

Ach, waren er maar meer familieleden als Erik Somsen [701], want dan zouden ook *díe* anderen blij kunnen maken met boeiende verhalen over de geschiedenis van hun tak van de

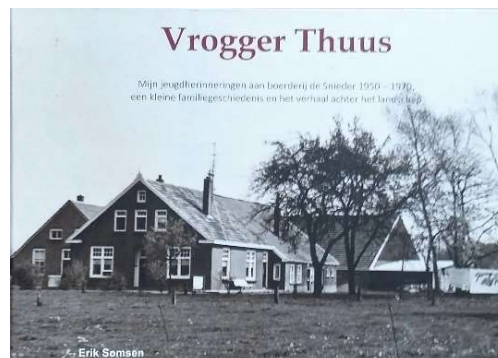
*Familie Somsen-Luiten 1960
(rechts Erik)*

oorspronkelijk bosrijke, moerassige en sompige land verwijzen zowel de namen Lintelo als Somsen.

Ons bestuur is Erik dankbaar dat hij ons een exemplaar van zijn boek schonk. Het boek is echter niet in de boekhandel verkrijgbaar, dus het zou heel mooi zijn als Erik gedeeltes geschikt zou maken voor een serie publicaties in 'Somsen Horizon'. Want er valt zoveel in te genieten en bovendien te leren over tal van aspecten van het landschap.

* 'Vrogger Thuus' ('Vroeger Thuis') is uitgegeven in 2018. Hardcover, formaat 30 x 22 cm., foto's, kaarten en plattegronden in kleur en z-w., 123 pagina's.

* 'De Snieder' ('De Snijder'). Zie ook ons familieboek 'Somsen Omnes Generationes', pag. 36-39 en 210-211 onder Xcf (als ingang voor de voor- en nazaten van Erik Somsen).

Boerderij 'De Snieder'

uitgebreide Somsen-familie! Erik heeft dat gedaan en er een fraai vormgegeven boek* van laten maken.

Als Frederik Jan Somsen werd hij in 1950 geboren in de buurtschap Lintelo van Aalten. In deel 1 van het boek verhaalt hij zijn jeugdhervormingen op boerderij 'De Snieder', waar hij tot 1970 opgroeide. Op die boerderij woonden en werkten van 1786 tot 1986 Somsens, aanvankelijk als eenvoudige keuterboeren, die door noeste arbeid uiteindelijk zelfstandige boeren werden. 'Somsen van de Snieder', zo werden ze genoemd in de buurtschap. De geschiedenis van deze familietak wordt in deel 2 van het boek beschreven.

In het derde deel van het boek komt de ontginningsgeschiedenis van het landschap in de buurtschap Lintelo aan bod.

Naar dat

Alle nazaten van Jan & Willemien 2018

De mascottes van Marco (door: Marco [545] en Oscar [2040] Somsen)

Pakken

Marco Somsen [545] is een bekende verschijning binnen onze stichting. Hij is een trouwe bezoeker van onze bijeenkomsten en reünies en maakt met iedereen een praatje. Soms heeft hij ook zijn hoorn bij zich. Wat we nog niet wisten is dat Marco ook een liefhebber is van mascottes. Dit keer vertelt hij over zijn hobby.

Hallo ik ben Marco Somsen. Ik ben 48 jaar oud en woon begeleid aan de Hamelandroute in Aalten. Ik heb daar een fraaie verzameling mascottepakken. Als kind vond ik die figuren die je weleens langs portvelden of in pretparken ziet boeiend. Ik vroeg met dan altijd af "wie zit daarin en wat doen ze allemaal?". In de jaren 90 kon je met de bus naar Movie World in Duitsland. Daar zag je figuren van de Looney Tunes lopen. Inmiddels ben ik met

veel mascottes op de foto geweest. Ik kijk ook graag filmpjes van mascotten om te zien hoe ze bewegen. Vroeger heb ik ook striptekeningen gemaakt.

Later mocht ik van een kennis, de baas van Intertoys Aalten als mascotte Toy Toy bij de jaarlijkse Kids Run staan. De kinderen vonden de olifant leuk en ik genoot ook in Toy Toy. Ik stond bij de start en finish om de deelnemers een high five te geven. Ze willen ook vaak samen op de foto. Het was wel warm. Toy Toy heeft een dikke buik en een zwaar hoofd. Na een half uur staat het zweet op mijn rug en mijn hoofd. Ik heb dit een jaar of vijf mogen doen, ieder jaar in mei. Jammer dat Intertoys Aalten begin 2020 stopte. Ik heb wel een mooie beker als herinnering.

Zelf kocht ik af en toe een mascottepak/dierenpak via onder andere Marktplaats. Als eerste een berenpak. Inmiddels zijn het er meer dan 10. In het opberghok heb ik een stelling met pakken. Een kip, bever, koe, tijger (uit Kungfu Panda) en nog veel meer. Ik vind het leuk om ze af en toe gewoon aan te trekken. Botje Bever vind ik de leukste mascotte. Die heb ik al lang. Die is ook iets minder zwaar en soepeler. Meestal heb ik onder de pakken een absorberend shirt aan en verder dunne kleding.

Toy Toy

Beelie

Ik droeg mijn pakken bij de optocht in Aalten of de Carnaval bij de KK-soos in Lichtenvoorde. Ik liep een paar keer verkleed samen met mijn nicht Karin bij de optochten in Varsseveld en de Heurne. Ik was ook een paar keer mascotte bij de sportdag van Estinea, een stichting voor gehandicapten in de Achterhoek en Twente. Ik vind het leuk om mensen vrolijk te maken. Kinderen, maar ook volwassenen. Rond Pasen liep ik als Paashaas door het dorp. Vorig jaar schreef Karin Stronks een leuk artikel over mijn hobby in onze krant, Aalten Vooruit.

Sinds afgelopen najaar heb ik een nieuwe taak bij onze voetbalvereniging AZSV. Ik hoorde dat ze een mascotte zochten en heb daarop gereageerd. Ik mocht het een keer proberen en dat beviel wel. Nu mag

ik bij de thuiswedstrijden rond het veld lopen een Beelie, de clubmascotte van AZSV. Het is een mooi pak. Een leeuw met een staart in het clubtenu. Beelie is vernoemd naar een van de grote sponsors van de vereniging. Onder het pak zit een vest met koelelementen en in het hoofd zit een ventilator. Maar warm krijg ik het toch. Ook met Sinterklaas heb ik in het pak gelopen en bij een actie waar rookworsten verkocht werden in het winkelcentrum.

Tijdens Sinterklaas

Boven (vlnr): Hartje, Eekhoorn, Berenpak. Onder (vlnr): Hond, Botje Bever, Paashaas.

Jan van Daatselaar

Jan van Daatselaar, onze Stille Kracht (1929-2021)

Op 30 maart overleed Jan van Daatselaar [679] op 91 jarige leeftijd, nog geen anderhalf jaar na zijn Muse: Gree van Daatselaar-Somsen [53], waarmee hij ruim 64 was getrouwd.

Voordat in 1997 de eerste Wereldwijde Somsen Reünie werd gehouden moest er heel wat werk worden verzet. Zoals het formeren van een Reüniecommissie. En ja, wie meldde zich daar spontaan voor aan? Gree van Daatselaar-Somsen uit Lichtenvoorde. Jarenlang maakte Gree deel uit van het bestuur van de Somsen Stichting. Onvergetelijk is, dat zij direct na het verschijnen van ons familieboek 'Somsen Omnes Generationes' dat boek op een zaterdagavond en -nacht in één adem uit las en daarvoor zelfs de daaropvolgende zondagse kerkdienst aan zich voorbij liet gaan!

Ook haar man Jan liet zich niet onbetuigd, want hij was bereid penningmeester te zijn van onze familiestichting. Accuraat en met verve,

zo deed hij dat. Bovendien leerden wij hem waarderen om zijn wijsheid, humor en vermogen te relativeren; scherpzinnigheid was hem vreemd.

Nadat zowel Gree als Jan geen deel meer uitmaakten van ons bestuur, toch bleven zij steeds zeer betrokken bij onze activiteiten. En na het overlijden van Gree in december 2019 was Jan zelfs in augustus 2020 nog aanwezig op onze jaarlijkse bijeenkomst in IJzerlo! Wij zullen Jan missen, onze minzame stille kracht; net zoals wij nog steeds zijn Gree missen...

Gree & Jan. Reünie 2007

Vlnr: Dallin, Stacey, Owen, Olivia & Michael Aikens

Dallin Michael Aikens. Eerste stappen in de US Navy

Dallin [7533] is de oudste zoon van onze Stacey Vargecko Aikens [2541] en Michael Aikens [7530]. Samen met zijn ouders, zus Olivia [7534] en broer Owen [7535] is hij al op verschillende van onze wereldwijde reünies geweest. Twee jaar geleden heeft hij de stap gezet om bij de US Navy te gaan. Zijn trotse moeder vertelt over haar zoon.

Dallin is geboren op 30 april 2000 als zoon van Stacey Vargecko Aikens en Michael Aikens in Arlington, Virginia. Hij woonde in Virginia tot hij 6 jaar oud was toen zijn familie verhuisde naar Austin, Texas waar ze nu wonen.

Dallin heeft een jongere zus en een jongere broer, respectievelijk Olivia (15) en Owen (11).

Dallin is altijd een zeer snelle leerling geweest. Met 8,5 maand leerde hij kruipen, maar dat duurde maar een week omdat hij sneller wilde gaan. Dus stond hij op en begon te lopen en was volledig lopend toen hij 9 maanden oud was. Toen hij een jaar oud was, had hij uitgevonden dat hij van trappen kon springen en zijn moeder de stuipen op het lijf kon jagen. Dit was een voorbode van waar hij nu is.

Op de kleuterschool kwam hij enthousiast thuis omdat hij mensen van over de hele wereld had ontmoet. Hij vond het geweldig wat hij van hen had geleerd en deelde

Dallin. 2 maanden.

Vlnr: Olivia, Owen & Dallin

dat elke dag graag met zijn ouders. Deze neiging om mensen uit verschillende plaatsen en met verschillende achtergronden te ontmoeten, is vandaag de dag nog steeds merkbaar. Hij hield er ook van om aan sport te doen. Hij speelde vele jaren voetbal, waarvan zijn vader vaak de coach was. Aan het eind van zijn zesde jaar kwam hij opgewonden thuis om te vertellen dat hij in het voetbalteam van de zevende klas zat. Dit kwam als een grote verrassing voor zijn ouders, omdat zij niet eens wisten dat de school try-outs voor voetbal hield.

Terwijl fysieke dingen gemakkelijk gingen voor Dallin, ging onderwijs niet zo snel. Hij kon al op zeer jonge leeftijd goed lezen en doet dat tot op de dag van vandaag nog steeds. Formele scholing was echter niet zijn favoriet en,

tenzij het enige fysieke activiteit vereiste, was het moeilijk om door te komen. Hij speelde elk schooljaar voetbal tijdens zijn 10e schooljaar. Hij bracht ook een lam groot voor de FFA (Future Farmers of America) maar was nog steeds niet tevreden met al dat zitten en luisteren naar lezingen dus vond hij een alternatieve manier van leren op de Gateway Technical School die hem toeliet om zijn eigen tempo te bepalen, het werk online te voltooien en tijd te maken voor een job. Hij vond het leuk om te werken omdat hij geld verdiende en met zijn handen werkte. Omdat hij zijn eigen tempo bepaalde en doelgericht is, beëindigde Dallin de middelbare school vroeger en voltooide hij zelfs verschillende collegecursussen in lassen - wat al snel een passie van hem werd.

Dallin ontvangt zijn 'Eagle Rank'. April 2018

Dallin genoot van het werken in een kwekerij als een van hun boomplanters totdat hij in staat was om een baan als assistent lasser te krijgen - een baan die hij moest wachten tot hij 18 jaar oud was. Maar Dallin verlangde naar meer ... vooral om uit het ouderlijk huis te verhuizen (zoals de meeste tieners willen, toch?!) en voor zichzelf verantwoordelijk te zijn. College was niet zijn eerste keuze, maar zijn ouders hadden hem gevraagd om op de een of andere manier te dienen als dank voor zijn leven. .

Afscheidsfeest. Met zijn hond Perry

A-school in Pensacola, Florida (wat een extra zegen was omdat Dallin van vissen houdt, dus de kust van Florida was een geweldige plek om te zijn).

De marine noemt haar job training A school. Alle Navy enlisted ratings (banen) hebben een A school, die je de grondbeginselen van je nieuwe Navy baan leert. Daar leerde Dallin de grondbeginselen van het vliegeniersvak, en trainde hij specifiek om te werken op de C2-A Greyhound Carrier en de E-2 Hawkeye. Herinner je dat het eerder werd vermeld dat Dallin uitblonk in dingen die hard werk en werken met je handen vereisten? Wel, hij blonk ook uit in A School. Deze discipline liet hem toe zijn opleiding voort te zetten op de C School in Norfolk, Virginia. Uitgekozen worden voor C school betekent dat je bewezen hebt dat je gekwalificeerd bent om opgeleid te worden in een gevorderd gebied van het werk. Dallin heeft onlangs de C School afgerond en is nu op zijn basiscommando in Norfolk, Virginia.

Diepzeevissen. Juni 2018

winds and following seas" Dallin!

(NB: Inmiddels is Dallin net 21 jaar oud geworden. We hopen meer te weten over zijn avontuur in de Marine)

Hij koos wijselijk voor de U.S. Navy. Hij meldde zich in juli 2018 aan en na een moeizaam toelatingsproces werd hij op 27 januari 2019 beëdigd in dienst met de rang van E3. De meeste nieuwe dienstplichtigen gaan in met de rang van E1, maar omdat Dallin eerder zijn Eagle Rank in de Boy Scouts of America had voltooid, werd hij voor zijn harde werk beloond met twee rangverhogingen en salarisverhoging.

Hij voltooide de basistraining in Great Lakes, Illinois (net buiten Chicago). Terwijl zijn moeder zich grote zorgen maakte over zijn veiligheid, kon Dallin haar bellen en geruststellen dat hij het goed deed, zelfs in zeer, zeer koud weer. In feite blonk hij uit, net zoals iedereen wist dat hij zou doen. Na de basistraining ging Dallin naar de

Insigne van Dallin's Divisie

Tijdens zijn werk bij divisie VAW-120 in Norfolk, Virginia, heeft Dallin veel mogelijkheden om zijn certificering op verschillende gebieden van de mechanica van vliegtuigen voort te zetten. Hij heeft in een handvol maanden meer certificeringen gehaald dan velen die er al langer werken. Hij heeft zijn passie ontdekt en ontdekt dat hij met vliegtuigen wil vliegen. Hij hoopt te worden toegelaten tot de marine-academie waar hij zijn Bachelor's degree en zijn officiersopleiding zal voltooien en dan zijn opleiding zal voortzetten om uiteindelijk de vliegtuigen te vliegen waar hij nu aan werkt.

Hij is pas 19 jaar oud, dus het verhaal gaat verder. . . . "Fair

Somsen familiedag. Uitnodiging voor zaterdag 4 september 2021

Parkeren bij het Jaopikshuis

reünie in 1997 staat deze boom er alweer 23 jaar als getuige van onze familiegeschiedenis.

Ook in 2021 hopen we weer een familiedag te houden. Op zaterdag 4 september bent u weer van harte welkom in IJzerlo voor de 25e jaarlijkse bijeenkomst. Zoals afgelopen jaar zorgen wij dat u te eten en te drinken krijgt en hopen wij dat u samen voor de gezelligheid komt zorgen. Bent u van plan te komen? Stuur dan s.v.p. een e-mail naar info@somsen.org. Dan houden wij u op de hoogte van de organisatie.

Hapjes tijdens de middag

Familieberichten

In deze rubriek attendeert onze genealogische adviseur Dick Somsen [130] uit Zwolle u op de familieberichten. Wij danken iedereen die ons weer heeft geïnformeerd over blijde of droevige gebeurtenissen in de familie. Dit maakt het mogelijk het genealogisch bestand 'up to date' te houden en hierover te berichten in de Horizon en Nieuwsbrief. Wij stellen het zeer op prijs als u uw familieberichten (bij voorkeur mét een foto!) met ons deelt via somseogenealogie@kpnplanet.nl of naar: Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle

GEBOREN/GEHUWD: GEEN OPGAVE ONTVANGEN

OVERLEDEN:

- 27-03-2019: EGBERT (BERT) VAN WINGERDEN [3043], 81 JAAR, BLOEMENDAAL
- 04-09-2019: EDNA MAE SOMSEN-WOOTEN [2829], 79 JAAR, SIOUX CITY, IA. USA
- 12-10-2019: HUGH STEVEN SOMSEN [2830], 72 JAAR, SPARKS, NV. USA
- 11-06-2020: SHIRLEY MARIE BEHM-DICKSON [3572], 92 JAAR, MADISON, WI. USA
- 15-09-2020: DOLORES TERESA SOMSEN-CONELLAN [2607], 93 JAAR, SARASOTA, FL. USA
- 03-11-2020: WILHELMINA PETRONELLA SOMSEN - WILLEMS (LIESBETH) [720], 92 JAAR, NIJMEGEN
- 26-12-2020: JOHAN (HAN) STADLER [526], 91 JAAR, LEEK
- 14-01-2021: HENDRIK JOHAN (HENK) SOMSEN [1979], 80 JAAR, DINXPERLO
- 04-03-2021: JOHN DAVID SOMSEN [943], 81 JAAR, CHUBBUCK, ID. USA
- 04-03-2021: DERK JAN (DICK) SOMSEN [160], 76 JAAR, LODZ, POLEN
- 30-03-2021: JAN VAN DAATSELAAR [679], 91 JAAR, LICHTENVOORDE
- 15-04-2021: DIRK (DIK) SOMSEN [451], 77 JAAR, OLDENZAAL
- 30-12-2020: KATHLEEN JEAN (KATHY) BERKSETH [311], 68 JAAR, MADISON, WI.
- 30-03-2021: JOHAN HENDRIK WILLEM (HANS) MEINEN [4360], 79 JAAR, ALEMELO

vlr: Hugh Somsen [2830], Edna Mae Somsen [2829], Henk Stadler [1979], Bert van Wingerden [3043], John Somsen [943]

vlr: Liesbeth Somsen [720], Dick Somsen [160], Dolores Somsen [2607], Dik Somsen [451], Hans Meinen [4360]